31/10/2023

Όσιος Παΐσιος: Μόνον αν είναι κανείς λειψός ή μικρό παιδί, δικαιολογείται να έχει άγνοια!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

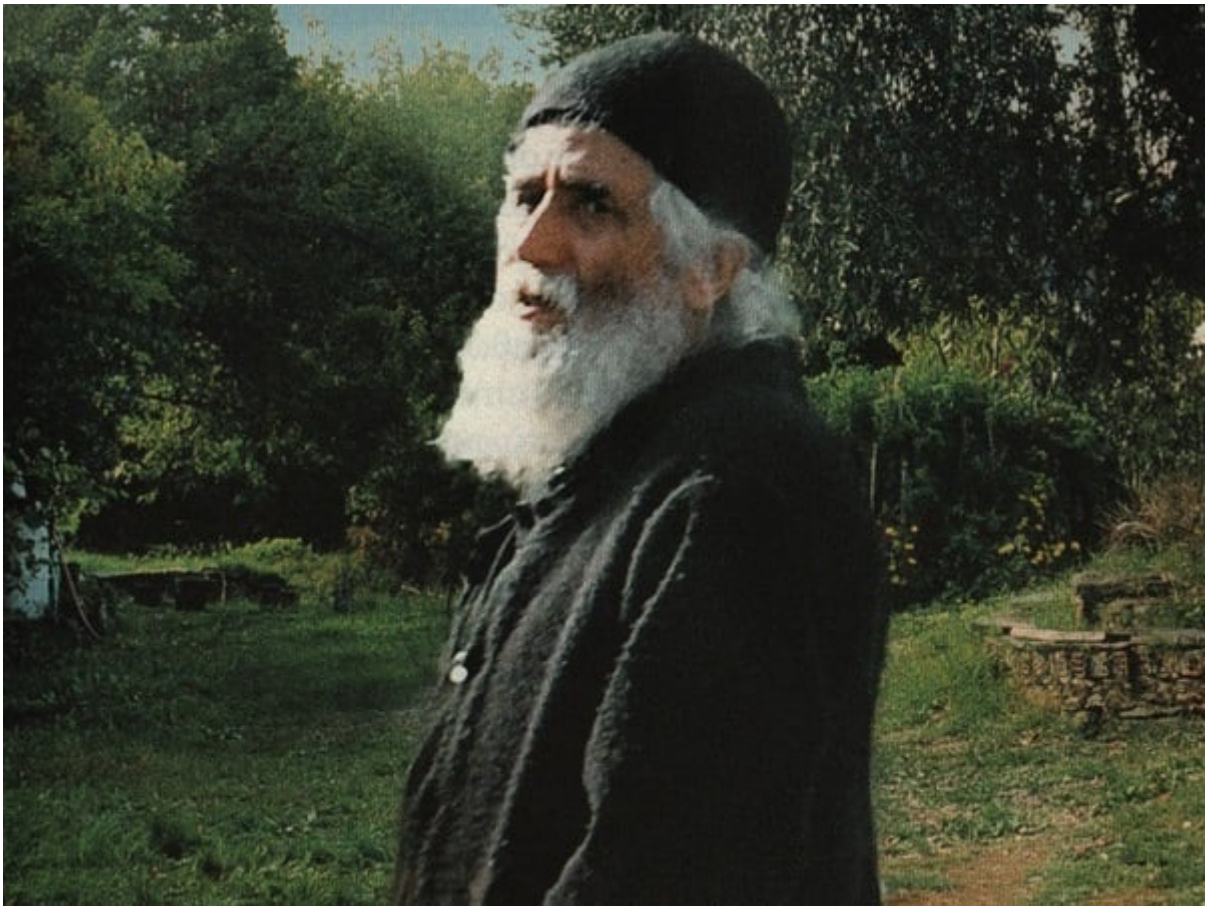

Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994)

Γέροντα, πώς μπορούμε να βοηθήσουμε έναν άνθρωπο αδιάφορο;
– Να του βάλουμε την καλή ανησυχία, να τον προβληματίσουμε, για να θελήση ο ίδιος να βοηθηθή. Με το ζόρι δεν γίνεται. Πρέπει να διψάη ο άλλος, για να του δώσης να πιή νερό. Δώσε σε έναν που δεν έχει όρεξη, να φάη με το ζόρι· θα το κάνη εμετό. Όταν ο άλλος δεν θέλη, δεν μπορώ να του στερήσω την ελευθερία, το αυτεξούσιο.

Άγνοια δεν δικαιολογείται

Μήπως, Γέροντα, μερικοί είναι αδιάφοροι, επειδή έχουν άγνοια;
– Τι άγνοια; Να σου πω μια άγνοια; Φιλόλογος από την Χαλκιδική δεν ήξερε τι είναι το Άγιον Όρος. Ένας Γερμανός δάσκαλος του μίλησε για το Άγιον Όρος και ήρθαν

μαζί. Ο Γερμανός ήξερε ακόμη και πόσα μοναστήρια υπάρχουν στο Άγιον Όρος. Και παρόλο που ήταν Προτεστάντης, ήξερε και τι άγια Λείψανα υπάρχουν, που βρίσκονται κ.λπ.

Αυτή η άγνοια δικαιολογείται; Άλλος από την Αμερική είπε σε κάποιον από την Χαλκιδική να᾽ρθη για ένα πρόβλημά του να τον βοηθήσω. Από την Αμερική! Να σας πω και κάτι ακόμη. Ήρθε ένας στο Καλύβι που ήταν από την Φλώρινα. «Μέσα από την Φλώρινα, του λέω, είσαι;». «Ναι, από μέσα», μου λέει. «Εσείς εκεί έχετε και καλό μητροπολίτη», του λέω.

«Σε ποια ομάδα παίζει;», μου λέει. Αυτός νόμιζε ότι ήταν ποδοσφαιριστής! Ήταν προσηλωμένος στο ποδόσφαιρο. Ούτε τον δεσπότη ήξερε – τουλάχιστον τον Καντιώτη τον ξέρουν. Αυτά δεν δικαιολογούνται.

Όχι, άγνοια δεν δικαιολογείται σήμερα στον κόσμο. Λείπει η καλή διάθεση, το φιλότιμο. Εκείνος που έχει καλή διάθεση για να γνωρίση τον Χριστό, θα Τον γνωρίση. Θα πάρη στροφή. Και αν δεν βρεθή ούτε ένας θεολόγος ούτε ένας καλόγερος, και δεν
ακούση τον λόγο του Θεού, άμα έχη καλή διάθεση, θα πάρη στροφή η από ένα φίδι η
από ένα θηρίο η από μια αστραπή, από έναν κατακλυσμό, η από κάποιο άλλο
γεγονός. Θα τον οικονομήση ο Θεός.

Ένα παιδί αναρχικό είχε πάει στην Γερμανία. Εκεί το έκλεισαν σε αναμορφωτήριο, γιατί είχε μπλέξει με ναρκωτικά κ.λπ. Δεν είχε βοηθηθή από πουθενά. Στο αναμορφωτήριο του έδωσε κάποιος ένα Ευαγγέλιο. Το διάβασε και άλλαξε αμέσως. «Θα πάω στην Ελλάδα, είπε· εκεί είναι η Ορθοδοξία».

Γύρισε στο χωριό του. Οι συγγενείς του βάλθηκαν να τον παντρέψουν. Τον πάντρεψαν· απέκτησε και ένα παιδάκι. Διάβαζε το Ευαγγέλιο, πήγαινε στην Εκκλησία, τηρούσε τις αργίες. Οι άλλοι που τον έβλεπαν να ζη έτσι έλεγαν: «Αυτός, για να διαβάζη Ευαγγέλιο, πάσχει, τρελλάθηκε»!

Μετά από λίγο τον εγκατέλειψε και η γυναίκα του· πήρε μαζί της και το παιδάκι. Όταν έφυγε η γυναίκα του, εκείνος άφησε όλα όσα είχε στο χωριό, χωράφια, τρακτέρ κ.λπ. και πήγε στις σπηλιές και ασκήτευε.

Ένας Πνευματικός όμως του είπε: «Πρέπει να βρης την γυναίκα σου, να συνεννοηθήτε, και ύστερα να αποφασίσης τι θα κάνης».

Ξεκίνησε λοιπόν να πάη στην Θεσσαλονίκη, για να βρη την γυναίκα του. Πίστευε ότι, αφού έτσι του είπε ο Πνευματικός, θα του την παρουσιάση ο Χριστός. Στην

Θεσσαλονίκη δεν την
παρουσίασε την γυναίκα του ο Χριστός. Εν τω μεταξύ, βρήκε κάτι Γερμανούς, τους κατήχησε· ο ένας βαπτίσθηκε. Αυτοί του έβαλαν τα ναύλα και πήγε στην Αθήνα. Ούτε εκεί του την παρουσίασε.

Του έβαλαν πάλι τα ναύλα και πήγε στην Κρήτη. Έπιασε εκεί μια δουλειά και πήγε σε έναν Πνευματικό. Εκείνος, όταν άκουσε το πρόβλημά του, του είπε: «Μήπως η γυναίκα σου και το παιδάκι είναι έτσι και έτσι; Εδώ κάπου δουλεύει μια γυναίκα. Δεν έχει πολύ καιρό που ήρθε».

Και του περιέγραψε πώς ήταν αυτή η γυναίκα. «Αυτή πρέπει να είναι», λέει. Την ειδοποίησε ο Πνευματικός. Εκείνη, μόλις τον είδε, τα έχασε. «Με μάγια με βρήκες, του είπε. Μάγος είσαι». Και τον άφησε και έφυγε, πριν προλάβη να της μιλήση. Την έχασε πάλι.

Έμαθε και για μένα και ήρθε στο Καλύβι. Χτύπησε μια φορά και περίμενε.

Τραβήχθηκε στην άκρη και, ώσπου να ανοίξω, έκανε μετάνοιες. Φορούσε κάτι παλιά ρούχα. Μου τα διηγήθηκε όλα. Είχα μερικά ξερά σύκα και του έδωσα. «Θέλεις σύκα;», του λέω. «Δεν έχω δόντια», μου λέει. «Και εγώ δεν έχω», του λέω. «Εσύ πονάς; με ρωτάει. Εγώ πονώ. Μέσα από τον πόνο βγαίνει η χαρά του Χριστού», μου λέει.

«Θέλεις καμμιά φανέλλα;», τον ρωτάω. «Έχω δυο, μου λέει. Αν ζεστάνη ο καιρός, θα την δώσω την μία». «Κοίταξε, του λέω, μέχρι να ξεκαθαρίσης και να συνεννοηθής με την γυναίκα σου, να προσέξης την υγεία σου, γιατί έχεις ευθύνη και για το παιδάκι».

Τέτοια αυταπάρνηση! Τέτοια πίστη! Δεν ήταν ούτε είκοσι επτά χρονών. Πού να είχε γνωρίσει αυτός την μοναχική ζωή! Άγνοια τελεία είχε, αλλά είχε καλή διάθεση και ο
Θεός τον βοήθησε και προχώρησε βαθιά ευαγγελικά.

Γι’ αυτό λέω ότι άγνοια δεν δικαιολογείται με τίποτε σήμερα. Μόνον αν είναι κανείς λειψός ή μικρό παιδί, δικαιολογείται να έχη άγνοια. Αλλά και τα μικρά παιδιά σήμερα είναι σπίρτα! Άμα θέλη κανείς, υπάρχουν πολλές δυνατότητες, για να γνωρίση την αλήθεια.

Από το βιβλίο Γέροντα Παϊσίου Αγιορείτου «Λόγοι β’, Πνευματική Αφύπνιση» έκδοση Ιερού Ησυχαστηριου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή

Θεσσαλονίκης,

Πηγή: Pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)